

чуци, а и околнитѣ му краища, съ тѣй наречения *арпаджикъ*. Още въ 1829 г. Enehholm забелязва, че добивания отъ Сливенскитѣ градинари *арпаджикъ* е билъ особно цененъ въ империята и се е изнасялъ въ разни градове за съене (*les oignons de Slivno sont particulièrement estimés et envoyés dans différentes villes pour les semences*). И до днесъ идватъ въ Сливенъ купувачи отъ разни градове за тукашенъ *арпаджикъ*.¹⁾

Киселото зеле се приготвява въ Сливенъ съ отличителна вещина. То служи не само за готовене (съ мясо), но и за поститѣ (у лозаритѣ рѣзано съ завана), при ходенето на баня, където се носи съ *бакърчета*, като разхладително. *Зелената чорба* (армия) е нѣщо като Сливенско лѣкарство.

c). Овоощарство.

Колкото и да сѫ въ изобилие овощията въ Сливенъ тукъ нѣма особни градини за овощия, съ които да се тѣр, тува, Тѣй наречената мѣстност *Оршака*, названието на която е отъ *оръхъ* (*оръшакъ*); где то сѫ растѣли въ изобилие оръхови дървета (въ подножието на *Гаговецъ*), днесъ е попъстрена си лозя, въ които оръховите дървета сѫ разредени, а край тѣхъ растатъ и други плодни дървета, какъвто е случая съ всичкъ сливенски лозя.

За изобилието на овощията въ древния и срѣдновѣковенъ Сливенъ може да се сѫди, преди всичко, отъ днешното имъ изобилие, отъ пригодната тукъ почва за разни плодове, и на последно мѣсто, отъ чисто славянскитѣ имена на тия плодове. Малка частъ само отъ названията на мѣстните плодове сѫ влѣзли въ езика ни като предадени отъ тракийскитѣ туземци, отъ римлянитѣ или най-после отъ турцитѣ (*нарче, миндалъ, хурма или фурма* и др.).

Между най-много разпространенитѣ въ Сливенъ плодове сѫ *сливить*. Нѣкои мислятъ, че името Сливенъ иде отъ обстоятелството, че тукъ сѫ растѣли много *сливи*, както и погрѣшно се срѣща въ русската енциклопедия, че Сливенъ значи „*Сливовъ градъ*“! Сливите въ Сливенъ иматъ разни названия, съгласно разните родове сливи (желти или *дрисливи*, черни, които рѣдко се срѣщатъ въ града, а по-често въ високите мѣста наоколо; *сливи зейтинки* (дребни), *магарешки* (едри колкото яйце, съ зеленъ цвѣтъ), *енибакамки*, и т. н. Зарзалиятѣ въ Сливенъ се наричатъ *згрделии*, а останалите тукъ, плодове сѫ съ общи на другите краища имена: *пракзови*, *круши* (разни видове: *петровки*, *дребница*, *караманки* и т. н.), *ябълки* (въ Сливенъ: *абълки*), *череши* (разни видове: *дълго-*

¹⁾ Видни бахчеванджии въ Сливенъ сѫ били: Илия Николовъ, Вѣлю Николовъ, Данкулу Георги, Спишолу, Червенъ Конду, Желъзкулу Георги Дъло Симеонъ (баша на Тодоръ Симончето), Рундъбулу Георги и т. н.